

ИСТОК I ПРАВОСЛАВНИ

Божјића посланица 2007 г.о екуменизму

Правило светих Апостола, канон 7:

„Епископ, свештеник или ђакон, који буде празновао васкрсење Христово пре пролећне равнодневице и заједно са јудејима, нека буде свргнут“.

Антиохијски сабор (341. г.), канон 1:

"Сви верни који прекрше одредбу Никејског сабора и славе Пасху у време кад и Јудеји, нека буду одлучени и искључени од Цркве.. Епископе, презвитере и ђаконе који то чине, сматрамо већ одлученим и свргнутим. Они који опште са њима, подлежу истим казнама".

"...и као што нас сам Господ Исус Христос научи и предаде нам Символ Отаца.

Када смо тако са сваком брижљивошћу и складношћу то изложили, Свети и Васељенски Сабор је одлучио да ником не дозволи да другу веру произноси или пише или саставља или домишља или да учи друго. [у]А оне пак који се усуде да састављају другу веру или да проповедају или уче да предају други Символ онима који желе да се обрате у познање Истине из Јелинизма (многобоштва), или из Јудејства или какве било јереси, таквима, ако буду епископи или клирици, нека епископима буду туђи (страни) од епископства и клирицима - клира, ако су монаси или световњаџи (лаици), они нека буду проклетни (анатема). (ХАЛКИДОНСКИ ОРОС)

Пошто се све ово са сваком тачношћу и марљивошћу од нас изложи, одређујемо да се не дозвољава да неко износи другу веру, или да саставља или да измишља, или да учи различито. Они пак који се усуђују да састављају другу веру или да уводе или да уче или предају други символ онима који хоће да се врате познању истине из Јединства (многобоштва) или из Јудејства или из неке јереси или новаторског учења, то јест да уводе неке измишљене речи ради побијања овога од нас сада одређенога, такви, ако су епископи или клирици, нека се одстрањују епископи од епископства, а клирици од клира, а ако су пак монаси или лаици такви да се анатемишу". (ОРОС ВЕРЕ ШЕСТОГ ВАСЕЉЕНСКОГ САБОРА)ВИИ Васељенски Сабор, 1. правило:

" Са сладошћу примамо божанска правила и свецело и непоколебиво држимо одредбе ових правила изложених од свехвалних Апостола, светих труба Духа, и од свих шест Васељенских Сабора, и од оних који су се помесно сакупљали ради издавања таквих заповести, и најзад, од светих Отаца наших. Јер сви они, једним и истим Духом просвећени,

узаконише оно што је корисно. [у]И кога они предају анатема, и ми анатемишемо, и кога (предају) свргнућу, и ми га свргавамо, и кога одлучењу, и ми га одлучујемо”.

" Оне пак који се дрзну да другачије (о овиме) мисле или уче, или сходно поганим јеретицима да одбацују црквена предања и измишљају неку новачину[б]; или одбацују нешто од онога што је Цркви предато: Јеванђеље или знак Часног Крста или живописање икона или свете мошти Мученика; или подло и злобно измишљају да би порекли нешто од узакоњених предања Саборне Цркве; или још да се као профаним служе свештеним сасудима или часним манастирима - (за такве), ако су епископи или клирици, наређујемо да се свргну (рашчине), а ако су монаси да се одлуче од причешћа." (ОРОС ВЕРЕ СЕДМОГ ВАСЕЉЕНСКОГ САБОРА У НИКЕЈИ) **"Не сме се никаквим начином бити потчињен епископима који одступише или који одступају од православља."** - 3. Канон 3. Васељенског Сабора.

"Ономе који било какво Предање Црквено, писано или неписано одбацује анатема" - Акта Седмог Васељенског Сабора

Имајући у виду све ове напред изложене чињенице и болно свестан њих и стања у савременој Цркви Православној и уопште стања у свету, које се стање ништа битно није променило од оне моје прве представке Светом Архијерејском Сабору (маја 1971. године), савест ми налаже да се поново обратим молбом и синовским вапајем Светом Архијерејском Сабору мученичке Српске Цркве: да се наша Српска Црква уздржи од учешћа у припремама за назови "Васељенски" Сабор, и поготову од учешћа на њему.

Јер ако до таквог Сабора - не дај Боже! - дође, од њега се може

очекивати једно: расколи и јереси и погибија безбројних душа. А гледано из апостолско-светоотачког историјског искуства Цркве, такав Сабор ће уместо лечења већ постојећих створити нове ране на телу Цркве и створити јој нове проблеме и недаће." (ава Јустин Поповиц)

Цијели текст о сазивацима осмог васељенског сабора и њиховим намјерама аве Јустина Поповица можете процитати овдје:

[хттп://светосавље.орг/библиотека/Теологија/Саборност.хтм](http://светосавље.орг/библиотека/Теологија/Саборност.хтм)
. ЕКУМЕНИСТИЦКА ПОСЛАНИЦА „ПАТРИЈАРХА“ СРПСКОГ ПАВЛА УПУЦЕНА РИМСКОМ ПАПИ 29. 12. 1992.*

Његовој Светости папи Јовану Павлу ИИ

Васа Светости!

Ми смо Вам срдечно благодарни за љубазни позив да додјемо у Асизи 9. 1. 1993. године, ради тога, да би се у заједничкој молитви за мир обратили ка Господу, а као прво за мир и примирје у Босни и Херцеговини, која је натопљена сузама и крвљу, те других страдајућих региона онога сто се донедавно звало „држава јузних словена“.

Ви сте нам саопстили да це на тој молитви учествовати епископи и други истакнути представници римокатолицке Цркве све Европе, представници других хрисћанских Цркава и конфесија, а такодје и представници ислама, те других великих религија.

Ми смо искрено радосни томе сто це се та заједничка молитва одрзати у Асизију, у постојбини праведника и истинитог слуге Божијег. Његово духовно наследје и уцење цине га

апостолом смирења, покајања, мира и љубави. Он је саградио истински мост између хришћана Запада и Истока.

Ви можете бити уверени, Васа Светости, да се у тај дан као и уопште у сваки дан који нам је Бог даровао ми налазимо, а и налазићемо се у општењу са Вама у молитви за мир и спасење свих. То је управо тако, мада онај који Вам смирено пише ове редове, на залост нема могућност да и лично и физицки присуствује на молитви у Асизију.

Медјутим, тај факт сто постоје такве околности које нам овог цаса и у овом контексту не дозвољавају да додјемо и да непосредно учествујемо у молитви за мир 9. и 10. јануара 1993. год, уопште не знаце да се ми гнусамо од братски пружене нам руке и да не ула-
земо велики напор, колико је то могуће, ради тога да би се одрзао сусрет са Васом Светосцу.

Напротив, ми Вам се обраћамо са молбом да примите насу делегацију, сто пре је могуће, не обазируци се на Васу огромну заузетост и на насе велике тескоце. Та делегација бице опуномоћена да сарадјује са оним Васим установама на које их Ви упутите, како би припремили нас сусрет са Васом Светосцу.

Ако би нам Господ указао ту милост, те се тај план оствари у скорој будућности, то це бити први сусрет између Римског папе и Српског патријарха.

Јос једном Вам благодаримо, Васа Светости, за позив, за пазњу и љубав коју сте нам Ви показали. Ми Вас уверавамо да цемо 9. и 10. јануара, у време молитве у Асизију „једним устима и једним срцем“ узнети ка престолу нашег Господа и Спаситеља заједно са

Васом Светосцу, са свим епископима и верујуцима Васе Свете Цркве, пламену молитву за мир у целом свету, а пре свега за мир и примирје у Босни и Херцеговини.

+Патријарх српски Павле

Шта предвиђа законодавство СПЦ. Према Уставу СПЦ-а, постоје две групе кривичних дела због којих верник може да се нађе на оптуженичкој клупи пред Епархијским црквеним судом.

+++

У прву спадају учења против вере, што значи проповедање и подржавање јереси, односно учења која су насупрот учењима цркве или оспоравање учења које проповеда СПЦ. У другу групу кривичних дела убраја се све оно што скрнави хришћански морал, као што је непоштовање 10 Божјих заповести и црквених власти, појаснио је у изјави за “Вести” правник Жељко Которанин стручњак за црквено право.

- Црквена власт се мора поштовати, јер и апостол Павле каже да је власт од Бога. Епископ може имати личне грехове и на њих се може и треба указивати, али му се при том не сме оспоравати епископска власт, осим ако епископ отворено проповеда јереси које су већ осуђене од цркве, **пошто тиме он угрожава епископско достојанство и због тога може бити рашчињен** - објашњава Которанин.

Према његовим речима, верници СПЦ-а црквеносудски могу бити санкционисани од једне до 20 година забране приступа Светим тајнама, док се трајном изопштавању из црквене заједнице ретко прибегава и то у крајњем случају за тешка кривична дела против вере, односно ако би дотични доследно заговарао јерес, што би код народа произвело наклоност

отпадању од вере и цркве. "Ако наставник почне да захтева послушност према себи, а не према Богу он није достојан да буде наставник ближњег! Он није слуга Божији! Он је слуга ђавола, његово оруђе, његова замка! "Не будите робови људима", завештао је Апостол (1. Кор. 7, 23), (Св. Игнатије Брјанчанинов, Писма разним лицима, Сергијев Посад, 1913. Писмо 90).

Архијерејски сабор СПЦ у Бозицној посланици 2007. године обзнанио је прогон светосавских Православаца, противника екуменизма и уједињења са папистима, као и свих осталих који се усуде да указу на зла дјела појединих владика. Замислите, у вријеме кад Црква слави родјење Богомладенца и кад вјерни поздрављају са радосним поздравом мира сву брацу, све људе и васколики свијет: "Мир Бозји, Христос се роди!" и бас поводом тог космицки великог дана, они, архијереји садасње СПЦ, они најављују прогоне цланова Цркве! Званичне цркве, међу којима је и садасња СПЦ, су већ пале уједнацењем Православне вјере са римокатолицком вјером. Једино сто је преостало је усагласавање око папиног првенства: у којем обиму треба да му се преда власт над садасњим православцима, односно над епископима.

Нема висе никаквих догматских разлика и несугласица, већ се се једино рјесавати колико се своје власти епископи пренијети на папу, односно колику се власт над епископима папа добити и колики проценат од зараде сваке епархије.

За поћетак ту се папа бити врло попустљив и тражице само зрно првенства баш као у бизнису: 51:49 за папу. И ето, завршен посао. То ће се десити за сљедећих годину-двје.

Данас је много популарно међу екуменистима и наивним православцима да се позивају на Христове ријечи како врата

адова неће надвладати Цркву.

Ако врата адска (у смислу у којем данас многи схватају овај израз) неће надвладати Цркву у том обиму о којем многи размишљају, зашто је Христос рекао ово:

"А кад ја дођем, хоћу ли наћи вјеру на земљи."

Дакле, ако ћше Црква до другог Христовог доласка опстати тако јасно и видљиво, зашто Христос говори да је питање хоће ли у другом доласку наћи вјеру на земљи?

Не заборавите да је рекао Христос и то да ће у вријеме Његовог другог доласка стање на земљи бити врло слично стању пред Нојев потоп. А како је било у Нојево вријеме, познато је: вјере није било!

Па где је ту Црква коју ни врата адова неће надвладати?

Дакле, врата адова нису оно што су многи мислили и што многи мисле.

.